

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΩΝ ΧΕΛΔΡΑΙΧ

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Ἀνταπάντησις πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ΦΟΝ Χελ-
δράϊχ ἀνυπόστατον δικαιολόγησιν περὶ
τῶν τοῦ Μουσείου.

ΥΠΟ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΟΡΦΑΝΙΔΟΥ

(Ἐφόρου τοῦ Μουσείου)

«Ἐσεῖρ' ὁ κλέπτης τὴν φωνὴν νὰ φύγ' ὁ οἰκοκύρης.»
(Παροιμία Λαοῦ)

Τάδε λέγει Θεόδωρος Ὀρφανίδης τοῖς ἐντευζομένοις.

Οὐδεὶς ποτὲ ἐν τῷ κόσμῳ ἄξιος κρεμάλας ἐκρεμάσθη χω-
ρὶς νὰ εἴπῃ λόγους τινας, ὅπως πείσῃ τὸν κόσμον ὅτι εἶναι ὁ
ἀδάμας τῆς τιμιότητος καὶ ὁ μαργαρίτης τῆς ἀρετῆς.

Καὶ ὁ Θεόδωρος Χελδράϊχ ὑπογράψας, ὡς ὑπεύθυνος συν-
τάκτης, φυλλάδιόν τι, κατ' αὐτὰς δημοσιευθὲν, πιστεύει, ἢ,
μᾶλλον εἰπεῖν, θέλει νὰ κάμῃ τοὺς ἄλλους νὰ πιστεύσωσιν
ὅτι ἀπὴν τῆς εὐθιᾶς εἰς ὅσα ἐγὼ ἐξέθεσα περὶ Μου-
σείου δι' ἀριθμῶν καὶ ψήφων.

Αὐτὸς εἶπεν· «Θεόδωρος κατὰ Θεοδώρου, καὶ φυλλάδιον
κατὰ φυλλαδίου! λοιπὸν, εἴμεθα εἰς ἐξίσωσιν.»

Ἐγὼ τῷ ἀπαντῶ· ἔνοχος κατὰ εἰσαγγελέως, καὶ ψεῦδος
κατ' ἀληθείας! καὶ ποτὲ δὲν θέλομεν ἔλθει εἰς ἐξίσωσιν.

Τὸ φυλλάδιόν του εἶναι ἀντιγραφὴ τῶν γελοίων καὶ ἀδι-
καιολογήτων προφάσεων ὅσας ἐξέθεσεν ἐγγράφως ἐνώπιον
τῆς Συγκλήτου, ἀνακριθεὶς τὴν 24 Ἰουλίου, καὶ εἰς ἀς ἀπὴν-
τησα τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀναιρέσας ἄρδην λέξιν
πρὸς λέξιν, καὶ παράγραφον πρὸς παράγραφον αὐτάς. Ἀλλ'
ἐπειδὴ τὴν ἔκθεσίν μου ταύτην, μὴ δημοσιευθεῖσαν, ἀγνοοῦσιν
οἱ τυχόν ἀναγνόντες τὸ φυλλάδιόν του, ἐπιχειρῶ, λίαν συν-
τόμως, ν' ἀπαντήσω εἰς τινὰ μόνον κεφάλαιά του διὰ σατα-
νικῆς ψευδολογίας ἐξυφασμένα.

Καὶ διὰ μὲν τὰς ὕβρεις, ἃς μοὶ ἐπιθαψιλεύει ὁ καλῶς ἀνατεθραμμένος αὐτὸς κύριος, δὲν καταδέχομαι νὰ τῷ ἐπιστρέψω ἀντίγραφον μὲ ἐπισημείωσιν ἴσον καὶ ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ. Γελῶ ὁμῶς διότι ὠνόμασε τὸ περὶ καταστάσεως τοῦ φυσιολογικοῦ Μουσείου φυλλάδιόν μου, λίθελλον!

Ἦξευρα ὅτι εἰς τὴν γλῶτταν τῆς σοφιστείας δύναται καὶ ὁ κοινὸς χαιρετισμὸς, παρεξηγούμενος, νὰ θεωρηθῇ λίθελλον· πρώτην ὁμῶς φράσιν ἀκούω ὅτι οἱ ἀριθμοὶ, καὶ οἱ λογαριασμοὶ, λαμβάνουσι τὸ ὄνομα τοῦτο.

Σοφὸς τις ἀνὴρ ἔλεγεν ὅτι, ἐὰν οἱ λοιποὶ Πλανῇται κατοικοῦνται, καὶ οἱ κάτοικοί των, καὶ πάντα τὰ ἐπ' αὐτῶν ὄντα, καὶ αἱ γνώσεις, δύνανται νὰ ᾔναι διάφορα τῶν ἐπὶ τοῦ πλανήτου τῆς γῆς. Πλὴν τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν μαθηματικῶν ἐν γένει. Ὁ γνωστὸς ὁμῶς καὶ εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια τῆς Ἑλπίδος σοφός, ὀνομάζει τοὺς ἀριθμοὺς λίθέλλοις!

Ἀλλ' ἄς ἔλθω εἰς τὰς κυριώτερας ψευδολογίας του.

α.) Διΐσχυριζεται ὁ ΔΕ Χελδραῖχ, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἦτον ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἀπαντῶ, ὅτι, ἐὰν τοῦτο ἦτον ἀληθές, δὲν θὰ κατετίθεντο δὺὼ ἐκθέσεις, ἀντίθετοι πάντῃ, εἰς τὴν Σύγκλητον, προελθούσαι ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸν πληροφορῶ δὲ ὅτι, καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν εὐνοϊκωτέραν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀναγνωρίζεται ὅτι ἐδηλητηρίασε τὴν Βοτανικὴν τοῦ συλλογὴν αὐθαιρέτως, καὶ ὅτι καὶ ἄλλως ἔκαμεν ἐμπόριον φυσιολογικῶν ἀντικειμένων. Ὁ ἀξιοτίμος κύριος Οἰκονομίδης δὲν ἐδύνατο, βεβαίως, νὰ λησμονήσῃ ὅτι ἐδρενεῖ παρά τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ. Τὸν πληροφορῶ προσέτι ὅτι, ἀμφότεραι αἱ ἐκθέσεις δὲν ἦσαν ἀποτέλεσμα, ἀλλ' ἀπλαῖ γνωμοδοτήσεις, τὴν δὲ ἀπόφασιν ἔμελλε νὰ φέρῃ ἡ Σύγκλητος, ἥτις δυστυχῶς διχασθεῖσα δὲν τὴν ἐξέδωκε. Διὰ δὲ τῆς ἁλλῆς ἐκθέσεως ἀναγνωρίζεται ἡ κακὴ τοῦ Μουσείου κατάστασις, καὶ τὰ ὅσα κατήγγειλα, καὶ ἐπιφέρεται ὡς συμπέρασμα ὅτι διὰ νὰ περνωθῇ ἡ ἀνάκρισις πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἐξελεγχθῶσιν οἱ λογαριασμοὶ αὐτοῦ. Παρακαλῶ τὸν κύριον Χελδραῖχ νὰ δημοσιεύσῃ ἅν τὸν συμφέρῃ καὶ τὰ δὺὼ ἐκθέσεις. Τοῦτο ἔπρεπε νὰ πράξῃ, καὶ οὐχὶ νὰ χέγῃ λόγους.

γους κενούς ὅπως σχηματίσῃ ἀμφιβολίαν τινὰ εὐνοϊκὴν, ἀλλὰ πρόσκαιρον, ὑπὲρ αὐτοῦ.

β'.) Ὁ κύριος ΦΟΝ Χελδράιχ βεβαιοῖ τοὺς ἀναγνώστας του, ὅτι τὰ φυσιογραφικὰ ἀντικείμενα τοῦ Μουσείου ἔχουσι τὰ ὀνομαστικὰ δελτία των. Ἀπαντῶ.

Ἐλησμόνησεν, ὁ εὐλογημένος, ὅτι ἐνώπιον ὅλης τῆς ἐπιτροπῆς ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ κυρίου Βουτάκη διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ὀνομαστικῶν δελτίων ἐπροσχίσθη ὅτι τὸν ἐμπόδισεν ὁ κύριος Μητσόπουλος εἰς τοῦτο. (Διότι πᾶν ὅ,τι δὲν δύναται νὰ δικαιολογήτῃ τὸ φερτόναι εἰς τὸν κύριον Μητσόπουλον ὁ εὐσυνείδητος.) Ἐλησμόνησεν ὅτι τὸ Μουσεῖον εἶδεν καὶ ὁ ὑπουργός, καὶ ἄλλα ὑψηλῆς περιωπῆς πρόσωπα, καὶ οὐδὲν ὀνομαστικὸν δελτίον ἀνέγνωσαν ἐν αὐτῷ. Παρκαλῶ δὲ τοὺς ἔχοντας ὁφθαλμοὺς νὰ μετὰβῶσιν ἐπιτοπίως διὰ νὰ πληροφορηθῶσι τὴν ἀλήθειαν, ὡς τὴν ἐπληροφορήθη ὁ λόκληρος ἡ Σύγκλητος, προσκληθεῖσα παρ' ἐμοῦ. Πρό τινων ὅμως ἡμερῶν μετὰ 7 ἔτη ὑπάρξεως ἔθεσεν ὀλίγα κακογεγραμμένα χαρτία, πρὸς τὴν βλάσιν πτηνῶν τινῶν. Ἄς ἐρωτηθῶσι δὲ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Μουσείου περὶ τοῦ πότε ταῦτα ἐτέθησαν, καὶ εὕρεται ἡ ἀλήθεια.

γ'.) Ὁ Κύριος ΔΕ Χελδράιχ λέγει ὅτι ἐξ 99 πτηνῶν ζητηθέντων παρ' ἐμοῦ ὀνομαστικὰ κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Μουσείου, δὲν ἔλειψαν τὰ 50 ἀλλὰ μόνον 11. Ἀπαντῶ.

Ὅτι ἐνώπιον πλήρους τῆς ἐπιτροπῆς ζητηθέντα τὰ 50 πτηνὰ δὲν εὐρέθησαν! ὅτι τὰ ἴδια χεῖρὶ τοῦ Κυρίου Βουτάκη, καὶ τοῦ Κυρίου Κυριακοῦ, ἐσημειοῦντο τὰ ἐλλείποντα ἐπὶ τοῦ καταλόγου μου, καὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀπομνημονευμάτων, ἅπερ ἐλάμβανον οὗτοι. Τὸν κατάλογον τοῦτον ἔχω· καὶ οἱ κύριοι οὗτοι δὲν δύνανται ν' ἀρνηθῶσι τοὺς ἰδιοχείρους χαρακτῆράς των. Ἐκτὸς ἐὰν καὶ αὕτη, ἡ πρὸς διασάφησιν πάσης ἐξελέγξεως ἐπισημείωσις θεωρηθῇ πρωτοφανὲς εἶδος πλαστογραφίας, ὡς οἱ εὐσυνείδητοι υπερασπισταὶ τῶν καταχρήσεων πλάττουσιν. Προσθέτω δὲ ὅτι μόνοι οἱ ἐλλείποντες γυπάετο· ἔχουσιν ἀξίαν δραχμῶν ἐξακοσίων περίπου. Ὁ Κύριος Χελδράιχ, ὡς πληροφοροῦμαι, νυχθημερόν καταγίνεται ζητῶν πτηνὰ ἐκ τῶν ἐλλει-

πόντων εἰδῶν, ἵνα ἀντικαταστήσῃ ταῦτα, ὅπως κατώρθωσεν ἡ ἀντικαταστήσῃ καὶ τοὺς 30 κ α ρ ά β ο υ ς τοῦ Ἀ δ ῶ ν ι δ ο ς, παρουσιάσας μάλιστα καὶ 14 περισσότερον! Μάτην ὅμως κοπιᾷ, διότι ἐγὼ κρατῶ σημείωσιν ἀκριβῆ περὶ τοῦ πότε εἰσέρχεται πᾶν ἀντικείμενον, καὶ διὰ μαρτύρων θέλω ἀποδείξει πᾶσαν ἀπατηλὴν ἀντικατάστασιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

δ.) Ὁ Κύριος ΦΟΝ Χελδράϊχ μάς καθησυχάζει λέγων, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ Μουσείῳ εἶναι εἰς καλὴν κατάστασιν. Ἀπαντῶ.

Εἶθε νὰ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν· δυστυχῶς ὅμως τὸ πρᾶγμα ἔχει ἀντιθέτως. Ὁλόκληρος ἡ Σύγκλητος προσκληθεῖσα τὴν 5ην Αὐγούστου εἶδε καὶ ἐμαρτύρησε τὴν φθορὰν τῶν καταφαγωθέντων πολυτίμων ἐντόμων μας (τὰ ὅποια ὅμως μετὰ 2 ἡμέρας ἐρρίφθησαν παρὰ τοῦ Χελδράϊχ, καὶ ἐσπυρμένως ἐκαθαρίσθησαν, ἢ παρ' ἄλλων κατ' ἐπίδειξιν ἀντεκατεστάθησαν)· ὁ λέων, τὸν ὅποιον πρό τινων ἡμερῶν ἐκήρυττεν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς εἰς λ α μ π ρ ά ν κ α τ ά σ τ α σ ι ν ! Τώρα ὁμολογεῖται παρ' αὐτοῦ ἐ φ θ α ρ μ έ ν ο ς· πταίουσιν ὅμως, λέγει, οἱ διασάκται τῆς Εὐρώπης εἰς τοῦτο, ἴσως διότι ἐὰν ἐταριχεύετο παρὰ τοῦ κ η π ο υ ρ ι κ ο ῦ ἐ ρ γ ά τ ο υ Γουκκιάρδη δὲν θὰ ἐφθείρετο. Πλεῖστα πτηνὰ, καὶ ζῶα, εἰσὶν εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν, μόλις ἀποκτηθέντα, ἐν ᾧ εἰς τὰ Μουσεία τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, καὶ Γερμανίας, ἀπαντᾷ τις φυσιογραφικὰ ἀντικείμενα φυλαττόμενα πρὸ πολλῶν αἰώνων ἀνέπαφα.

ε.) Ὁ κύριος ΔΕ Χελδράϊχ, διατείνεται ὅτι τὰ ἀγορασθέντα ἐν τῷ Μουσείῳ, ἡγοράσθησαν νομίμως, καὶ κατὰ τὸν Κανονισμόν! ἀπαντῶ.

Ὅτι ἐνόσω δὲν μοῦ παρουσιάσῃ τὰς ἀπαιτούμενας παρὰ τοῦ Κανονισμοῦ ἀδείας τοῦ ὑπουργείου διὰ τὴν ἀγορὰν παντὸς ἀντικειμένου ὑπερβαίνοντος τὰς 100 δραχμὰς, θεωρῶ καὶ ἐγὼ καὶ πᾶς τις οὐχὶ μόνον π α ρ α ν ό μ ο υ ς ἀ λ λ ά καὶ ὑ π ό π τ ο υ ς τὰς ἀγορὰς αὐτὰς, συμποσούμενας εἰς δρ. 8,879,60. Θεωρῶ δὲ ὑπεύθυνον αὐτὸν, καὶ οὐχὶ τὸν ἔφορον. Οἱ ἔφοροι εἶναι σκια ἐνώπιόν του.

Διὰ νὰ ἐννοήσῃ δὲ καὶ ὁ ἴδιος ὅτι καθίσταται γελοῖος, κάμνω μίαν ἀπλὴν ἐρώτησιν. Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ κανονισμοῦ, τὸ ἐ-

πιτρέπον τὰς ἀγοράς, λέγει ὅτι δι' αὐτὰς ἀκούεται καὶ ἡ γνώμη τοῦ ἐπιμελητοῦ. Τὸν ἐρωτῶ, λοιπὸν, ποίαν γνώμην ἔδωκεν ὅταν ἐπώλησε τὰ ἐντόπια καὶ ξένα κογχύλια τοῦ ἀντὶ δρ. 407, 50 λεπτῶν ; Ποίαν συμβουλὴν ἔδωκεν εἰς τὸν ἔφορον, ὅταν ἡ αὐταδέλφη του ἐπρόκειτο νὰ πωλήσῃ τὰ ὀρυκτά της ἀντὶ δραχμῶν 236 καὶ 17 ! (Θυμάσατε τὴν ἀκρίβειαν αὐτὴν τῶν 17 λεπτῶν !) Τί ἐσυμβούλευσεν ὅταν ὁ σύνοικος καὶ σύντροφός του Γουκκιάρδης ὁ ταριχευτής, ἐπώλησεν ἓν δέρμα λάμα καὶ τινὰ πτηνὰ τῆς Ἰταλίας ἀντὶ δραχμῶν 318 καὶ 18 !! λεπτῶν. Αἱ γνώμαί του ἦσαν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἀγοραστοῦ, ἦτοι τοῦ Μουσείου, ἢ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ πωλητοῦ, ἦτοι τοῦ Χελδράϊχ, τῆς ἀδελφῆς του, καὶ τοῦ Γουκκιάρδης ; Ὡς τί ἐκλαμβάνει ὁ κύριος Χελδράϊχ τοὺς Ἕλληνας, τὸ ὑπουργεῖον, καὶ τὴν Σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημείου, τολμῶν νὰ λέγῃ τοιαῦτα ληρήματα ;

ς'.) Ὁ Κύριος ΦΟΝ Χελδράϊχ, λέγει, ὅτι δὲν ἔκαμεν ἐκδρομὰς διότι δὲν ὑπάρχουν χρήματα. Τῷ ἀπαντῶ ὅτι 1000 δραχμὰς ἤθελεν ἔχει δι' ἐκδρομὰς, μόνον εἰάν δὲν ἐπώλῃ τὰ κογχύλια τοῦ αὐτοῦ, τὰ ὀρυκτά της ἢ ἀδελφῆς του, καὶ τὸ δέρμα τοῦ λάμα (τὸ ὅποῖον ἐπὶ πενταετίαν σήπεται ἄχρηστον μετὰ τῆς καμηλοπαρδαλέως) ὁ Γουκκιάρδης του. Καὶ πόσα ἄλλα χρήματα ἤθελον ὑπάρχει πρὸς τοῦτον τὸν ἐξῆρσιν σκοπὸν, εἰάν δὲν ἐδαπανῶντο ἐφ' ἃ μὴ δεῖ !

ζ'.) Ὁ κύριος ΔΕ Χελδράϊχ μᾶς βεβαιοῖ, ὅτι δὲν ἐδαπανήθησαν δραχ. 2274 καὶ 67 λεπτὰ δι' ὑέλους ἐρμαρίων, ὡς εἰς τὴν ἀπὸ 24 Ἰουλίου ἔκθεσίν μου ἀνέφερον πρὸς τὴν Σύγκλητον, ἀλλὰ μόνον δραχ. 1112, 29. ἀπαντῶ. — Ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ τῆς ἐξελέγγξεως τῶν λογαριασμῶν θέλωμεν ἰδεῖ τίς γνωρίζει καλῆτερά τὴν ἀριθμητικὴν· ἐγὼ ὁμῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος τῷ κάμῳ μίαν παρατήρησιν, καὶ μίαν ἐρώτησιν ἢ παρατήρησιν εἶναι ὅτι πάντα τὰ παλαιὰ ἐρμαρία (τὸν ἀριθ. 19) εἶχον, καὶ ἔχον τὰς ὑέλους των· ἡ δ' ἐρώτησίς μου, ἀπλουστάτη οὕτως, ἔχει οὕτως. Ἀφ' οὗ κατεσκεύασε τὰ δύο πρῶτα ἐρμαρία ἐξ ἀπλοῦ ξύλου ἀντὶ δρ. 300 ἕκαστον εἰς τὸν Γερμανὸν Scheiberling μὲ τὰς ὑέλους των καὶ τὰ σίδηρά των (ὡς διαλαμβάνει ἢ ἀπόδειξις) διατὶ κατεσκεύασεν τὰ αὐτὰ ἐρμαρία κατόπιν εἰς τὸν

Βονκόφτικην τῶν πάλιν ἀντὶ δραχ. 300 ἄνευ τῶν ὑέλων τῶν, καὶ ἐπληρώσαμεν δι' ὑέλους ἐκάστου ἐργαρίου δραχ. περίπου ἑκατόν. Τί θὰ εἰπῇ τοῦτο ; καὶ διατὶ περὶ τοῦτου δὲν δικαιολογεῖται ; Διατὶ δὲν λέγει γρὺ περὶ τῆς κατασκευῆς τόσων ἐργασιῶν ἐν τῷ Μουσείῳ, κατὰ τὸν νόμον, διὰ διαγωνισμοῦ μειοδοσίας τῶν ἐν Ἀθήναις ξυλουργικῶν καταστημάτων ; Ἐὰν ὁ ὑπουργὸς ἐνεργήτῃ ἀνάκρισιν νέαν, καὶ ἐξετασθῶσι μάρτυρες, θέλουσι κατατεθῇ ὡς πρὸς τοῦτο τὸ κεφάλαιον τῶν ὑέλων λίαν περιέργα πράγματα, ἅπερ ἡ γνῶσις μέχρι τῆς γῆρας.

γ.) Ὁ Κύριος ΦΟΝ Χελδράϊχ πιστεύει, ἐν τῇ ἀφιλονεοδείᾳ του, ὅτι δὲν ἐδαπάνησεν εἰς ἀγορὰν πνευμόνων πρὸς διατροφήν πτηνῶν δραχ. 236, 63 καὶ εἶναι σχεδὸν βεβαιὸς ὅτι ἐνόθευσα ! (sic) τοὺς λογαριασμοὺς πρὸς τοῦτο. Δὲν τὸν ὀνομάζω χαλκοπρόσωπον, διότι τοῦ ἀντίκει ἄλλο ἐπίθετον. Ἰδοὺ τὰ ἀποδεικτικὰ μὲ τοὺς ἀριθμοὺς των !

1860.	Τροφή βίου	δρ.	18, 25
1862.	Ἀποδείξεις 98 διὰ τροφήν πτηνῶν	»	10, 75
»	» 103 ὁμ.	»	10, 30
»	» 106 ὁμ.	»	8.
»	» 113 ὁμ.	»	10, 30
»	» 123 ὁμ.	»	10.
»	» 125 ὁμ.	»	10, 50
»	» 130 ὁμ.	»	10, 50
»	» 138 ὁμ.	»	10.
»	» 146 ὁμ.	»	10, 95
»	» 150 ὁμ.	»	10, 50
»	» 156 ὁμ.	»	10, 75
»	» 162 ὁμ.	»	10, 50
1863.	» 63 Τίτος Βοργίνης.		
	(polmone per i ucelli !)		10, 15
»	» 67 ὁμ.	»	10, 80
»	» 68 ὁμ.	»	10, 75
»	» 70 ὁμ.	»	10, 50
»	» 75 ὁμ.	»	10, 70
»	» 80 ὁμ.	»	5, 40
»	» 84 ὁμ.	»	7, 40
»	» 89 ὁμ.	»	4, 95

Μεταφέρονται Λο 211 05

		Μεταφορά	211,95
»	»	95 όμ.	5,63
»	»	98 όμ.	5,35
»	»	100 όμ.	8,50
»	»	105 pesce per un pelecano	8,50
		όμ.	4,90
Τό όλον δραχ.			244,83

Τῷ ὄντι ! ἀφιλοκερδέστατε ΦΟΝ Χελδράϊχ, ἐνόθευσα τοὺς λογαριασμοὺς, διότι ἀντὶ δραχμῶν 244, 83 λεπτῶν, ἐτύπωσα, κατὰ λαθος, ὅτι ἐδαπάνησες εἰς ἀγορὰν πνευμόνων, καὶ ἰχθύων ! πρὸς διατροφήν πτηνῶν, δραχ. 236, 33 ἦτοι δραχ. 9, 50 ὀλιγώτερον.

Σημειωτέον ὅτι τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα δὲν εἶναι ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν κρεωπωλῶν καὶ ἀλιέων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ Τίτου Βοργίνη, τοῦ ἀξίου αὐτοῦ νέου, τοῦ ὁποίου τὴν ἀπώλειαν θρηνεῖ δικαίως ! ὁ Χελδράϊχ.

Ἄλλ' ἄς ἔλθω εἰς τὰς ἀληθῶς Ἰουδαϊκὰς καὶ σπουδαιότερας τῶν ψευδολογιῶν του.

Θ'.) Ὁ Κύριος ΔΕ Χελδράϊχ προφασιζέται ὅτι τὴν Βητανικὴν συλλογὴν τοῦ ἐδηλητήριασε δι' ἀδείας μου ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ ν' ἀφῆσθαι εἰς τὸ Μουσεῖον τὰ διπλᾶ τῆς συλλογῆς του φυτά.

Ἐλεεινολογῶ τῇ ἀληθείᾳ τὸν ἄνθρωπον ! αὐτὸς ἀνακριθεὶς κατέθεσεν ὅ,τι καὶ εἰς ἐμὲ εἶπε, ὅτε ἀνεκάλυψα τὸν δόλον δι' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Παρασκευοπούλου, ἢ Σμυρνωτοπούλου εὐτινος τὴν μαρτυρίαν ἐπικαλεῖται· δηλαδή, ὅτι ἐδηλητηρίασε τὴν συλλογὴν του, διότι εὔρεν ἐργάτην πρὸς τοῦτο ἐπ' ἐπὶ δειον, ἀλλ' ὅτι θέλει πληρώσει τὰ δαπανηθέντα. Αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, κατόπιν, ἐνώπιον τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον, περὶ ταύτης τῆς δηλητηρίασεως (καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τῶν Κυρίων Οἰκονομίδου καὶ Βουσάκη) πάλιν ὡμολόγησεν ὅτι ἐδηλητηρίασε τὴν συλλογὴν του, ἀλλ' ὅτι εἶναι πρόθυμος γὰρ πληρῶσαι τὰ δαπανηθέντα.

Ἄλλ' αὐτὸς ὁ ἴδιος μετ' ὀλίγον, ἀγνοῶ τίνι τρόπῳ μεταμεληθεὶς, ἢ κακῶς συμβουλευθεὶς, ὅτε ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου ἀνεκρίθη κατὰ τὴν 24 Ἰουλίου, εἶπε τὸ ἐπινόημα τοῦτο τῆς διὰ διπλῶν πληρωμῆς, ὅπερ πολλὰ βραδέως καὶ

εἰς ἐμὲ αὐτὸν ἐπρότεινεν, ἀλλ' ὅπερ ἀπέρριψα, διότι τὸ ἐθεώρουν εἶδος βεβιασμένης καὶ κατ' ἀνάγκην ἀγορᾶς.

Πρὸς τὸ πασίγνωστον ἱστορικὸν αὐτῆς τῆς δηλητηριάσεως, ἣτις ἐγένετο καὶ ἡ κυριωτέρα τῆς καταγγελίας μου ἀφορμὴ, ἰδοὺ τί ἀπῆντησα ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου, μόλις ἔλαβον γνῶσιν τῆς ἀντιφατικῆς μὲ τὰς πρώτας τοῦ καταθέσεις, ταύτης προφασιολογίας τοῦ, καὶ παρακαλῶ τὸν ἀναγνώστην νὰ προσέξῃ καλῶς εἰς ταῦτα, διὰ νὰ ἐννοήσῃ καὶ τὴν μετὰ στόμφου, καὶ ἀναιδείας κηρυχθεῖσαν πλαστογραφίαν δημοσίων ἐγγράφων ! καὶ κρίνῃ περὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ καὶ τῶν προστατῶν τοῦ.

— « Ἐχὼ ἐγὼ δείγματα φυτῶν (ἐγγραψα καὶ ἀνέγνων εἰς
» τὴν Σύγκλητον τὴν 28 ΙΟΥΛΙΟΥ 1865) ὅσα δὲν εἶδεν
» οὐδὲ κατ' ὄναρ ὁ Κύριος Χελδράϊχ· ἡ συλλογὴ μου συμ-
» περιλαμβάνει τοῦλάχιστον 160,000 δειγμάτων, ἄνευ
» τῶν διπλῶν ἐκ τῆς αὐτῆς θέσεως συλλεχθέντων. Δὲν ἡ-
» δυνάμην, λοιπὸν, νὰ ὠφελήσω τὸν ἑαυτὸν μου κατὰ προ-
» τίμησιν, καὶ γὰρ εὐλογήσω κατὰ τὴν παροιμίαν, πρῶτος
» ἐγὼ τὰ γέρειά μου, καὶ ἔπειτα νὰ ἐπιτρέψω νὰ εὐλογη-
» θῶσι τὰ τοῦ Χελδράϊχ, ἐὰν εἶχα τὴν διάθεσιν νὰ κάμω
» ταύτην τὴν συμφέρουσαν ἀνταλλαγὴν, ἢ καὶ κατάχρησιν
» τινά ; »

« Σὰς κάμω ἐπὶ τέλους τὰς ἀκολούθους σχετικὰς παρα-
» τηρήσεις, ἂν καὶ τὰς θεωρῶ περιττάς, διότι, ὡς ἄνθρωποι
» ἔχοντες νοῦν καὶ φρένας, θέλετε τὰς κάμει οἰκοθεν. »

« Ἐὰν συνεφώνησα μετ' αὐτοῦ νὰ δηλητηριάτῃ τὴν συλ-
» λογὴν τοῦ δαπάνη τοῦ Μουσείου, καταθέτων τὰ διπλᾶ
» αὐτῆς, ἔπεται ὅτι ἐθεώρουν τοῦτο συμφέρον τοῦ Μουσείου·
» διατὶ, λοιπὸν, τὸν κατεμήνυσα ;

« Ἐὰν ὑπῆρχεν ἡ συμφωνία αὕτη μεταξὺ μας, διατὶ με-
» τέφερεν αὐτὸς ἐκ γένου ἀπὸ τοῦ Μουσείου εἰς τὸν οἶκόν
» του, τὰ διπλᾶ τῆς συλλογῆς τοῦ φυτῶν, καὶ δὲν μὲ ἔ-
» κραζε νὰ μοὶ τὰ παραδώσῃ ; καὶ ἐὰν ἐδυστρόπουν, διατὶ
» δὲν ἀνεφέρετο αὐτὸς εἰς τὴν Πρυτανείαν διὰ νὰ ᾔναι ἐκτὸς
» πάσης μομφῆς ; Διατὶ, τέλος, ἀπὸ τῆς δηλητηριάσεως
» μέχρι τῆς σήμερον, ἤτοι μετὰ τρία καὶ ἥμισυ ἔτη, ἀκόμη
» δὲν τὰ κατέθεσεν ; Διατὶ δὲν ἀναφέρωνται εἰς τρεῖς περὶ
» προσθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀναφορὰς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον,

» ἐν αἷς συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἐντομίδιον τὸ βιοῦν· ἐν
 » τινι ἰχθύϊ ; Τί δὲ ἀποδεικνύουσιν ὅλα ταῦτα εἰμὴ τὸν
 » δόλον θέλοντα ν' ἀπαλλαχθῇ ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύ-
 » νου ; »

Καὶ παρακατιῶν, ἐν σελίδι 17 τῆς ἐκθέσεώς μου, ἔλεγον,
 εἰς τὴν Σύγκλητον.

« Προσθετέον εἰς ταῦτα, ὅτι τὴν κατάχρησιν τῆς δηλη-
 » τηριάσεως τῶν φυτῶν ἔκαμεν ὁ Χελδράϊχ περὶ τὰς ἀρχὰς
 » τοῦ ἔτους. Ἀφ' οὗ δὲ ΕΝ ΠΑΣΗ ΑΓΝΟΙΑΙ ΜΟΥ ἐπ.λη-
 » ρώθησαν τὰ ἔξοδα παρὰ τοῦ Γραφείου, μοὶ ἔπεμψε νὰ
 » ὑπογράψω τοὺς λογαριασμοὺς κατὰ τὸ σύνηθες διὰ τὸν
 » τύπον περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους, ὡς τοῦτο φαίνεται ἐκ τε
 » τῆς ἡμερομηνίας, τῶν ἀποδεικτικῶν καὶ τῶν κατα-
 » στάσεων καὶ ΕΚ ΤΙΝΩΝ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ὧς ἔθεσα ΙΔΙΑΙ
 » ΧΕΙΡΙ ΕΠ' ΑΥΤΩΝ ΚΑΤΩΘΕΝ πρὸς τε τὸν φωτισμὸν
 » τοῦ ἐπιφορτισθσομένου τὴν ἐξέλεγχιν τῶν λογαριασμῶν
 » τοῦ Μουσείου, καὶ ὅπως ΕΠΙΣΤΗΣΩ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗΝ
 » αὐτῆς ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ ΙΔΙΩΣ (!!) εἰς τὰ κινδύλια
 » ταῦτα. »

Ταῦτα ἐγὼ ἔλεγον, καὶ παρακατέθεσα ἐγγράφως εἰς τὴν
 Σύγκλητον τὴν 28 Ἰουλίου.

Τί λέγετε δὲ τῶρα περὶ τούτων, ἀφιλοκερδέστατε Χελ-
 δράϊχ, καὶ ἀχυροθρεμμένε μου κύριε Λεβίδη ;

Ζητήσας παρὰ τῆς πρυτανείας, καὶ λαβὼν τὴν ἀ-
 δειαν νὰ ἐξελέγξω τοὺς λογαριασμοὺς τοὺς παρέχον-
 τας τὰ σπουδαιότατα μαρτύρια τῆς καταχρήσεως, σᾶς ἠνώ-
 χλησα βεβαίως εὐσυνείδητοι, Κύριοί μου, δι' αὐτῆς τῆς
 ἐπὶ τῶν πειστηρίων τοῦ ἐγκλήματος σφρειώσεώς μου, τὴν
 ὁποίαν ἐτυλήψατε νὰ καλέσητε ἀναισχύντως πλαστο-
 γραφίαν !

Ἀλλὰ τοιαύτας πλαστογραφίας, ἄθλιοι ! θὰ κάμω πάν-
 τοτε ἐγὼ, καὶ τοιαύτας θὰ μάθω καὶ τὸ τέκνον μου νὰ κά-
 μῃ, διότι δι' αὐτῶν ἀνακαλύπτονται οἱ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους
 κατεμπορευόμενοι.

Σᾶς οἰκτείρω ἀληθῶς, ὦ συκοφάνται, ἔροντες τὰς αὐτὰς
 κλίσεις καὶ τὴν αὐτὴν ὀρμένφυτον ῥοπὴν ! πλὴν δὲν ἐμ.αν-
 θάνετε καὶ ὅτι ἐγὼ ἐνώπιον Ὀλοκλήρου συνεδριαζούσης
 Συγκλήτου, ἀνέγγων μεγαλοφώνως τὰ ἰνωτέρω τὴν 28

Ίουλιον διὰ νὰ μὴν ἐρυθριάτε σήμερον (ἂν ποτὲ ἤσθ-
θριάσατε) σεῖς οἱ ποιήσαντες ταύτην τὴν ἀνακάλυψιν μετὰ
9 ἡμέρας ἤτοι τὴν 5 Αὐγούστου ;

Τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ὀρεῖται πᾶς πολίτης νὰ γνωρί-
ζη καὶ νὰ φυλάττῃ· ἀλλὰ τὴν ἐνδόμυχον ἀπαγόρευσιν τοῦ
νὰ μὴ πράττῃ τις ἔγκλημα, δὲν τὴν ἔχουσι, εἰμὴ οἱ φύσει
πλασθέντες καλοὶ πολῖται, καὶ οἱ διὰ προσκλήτων παρα-
δειγμάτων οἰκουγενειακῆς ἀρετῆς ἄνθρωποι. Μόνοι οἱ φερέοι-
κοι, οἱ ἀγύρται, καὶ οἱ τυχοδιώκται ἀδιαφοροῦσι περὶ τῶν νό-
μων τοῦ Κράτους, καὶ ὑπόκεινται εἰς ἐγκλήματα ! Καὶ
τοιούτοι, οὐδεὶς βεβαίως μ' ἐγνώριτε, μετὰ 48 ἐτῶν ἐντι-
μον βίον καὶ σπουδᾶς, μετὰ 16 χρόνων ὠφέλιμον Καθηγε-
εῖν, μετὰ 20 ἐτῶν ἀποκλειστικὴν λατρείαν πρὸς τὴν ἐπι-
στήμην μου !

Κακῶς ζητεῖς, Κ. ἐπιμελητὰ, ἀπὸ τοιούτων συκοφαντιῶν
νὰ ὠρελῇθῃς· αἱ αὐταπόδεικτοι παρανομίαι, καὶ καταχρήσεις
δὲν κηλύπονται διὰ τεχνικῶν περισπασμῶν ἰουδαϊκῆς μὲν,
ἀλλ' ἀφυσῶς ἐπινοήσεως· οἱ ἀριθμοί, οἱ ἀθυρόττομοι, οὗτοι
κατὰ τὴν λίβελλοι δὲν μεταβάλλονται !

ι'.) Ὁ Κύριος ΦΟΝ Χελδράϊχ διαρρήγνυται θέλων νὰ
μᾶς πείσῃ (τοὺς κουτούς !) ὅτι τ' *σσαράκοιτα πέντε* κιβώ-
τια (καὶ οὐχὶ 43 ὡς κατὰ λάθοι ἐτ πῶσα) σταλέντα εἰς τὸ
ἐξωτερικόν, πλήρη πτηνῶν, ἐντόμων, φυτικῶν καὶ ζωϊκῶν
ἀπολιθώσεων, σπόρων εἰς μεγάλας ποσότητας, καὶ διαφόρων
ὀρυκτῶν τῆς φυσικῆς ἱστορίας, ὡς λέγουσι αἱ διασαφήσεις του,
ἐσάλησαν λόγῳ ἀνταλλαγῶν γιλιχῶν, καὶ χάριν ἐπιστημο-
νικοῦ σκοποῦ. Ἀναμειγνύει δὲ μὲ ταῦτα ἀποστολὰς ζώντων
φυτῶν, καὶ δύο ἀποστολὰς τοῦ Μουσείου, ἃς ἐγὼ δὲν ἀνέφερον,
διότι ἦσαν ἐπίσημοι ἀποστολαὶ γεγνημένοι ἐν γνώσει καὶ ἐ-
μοῦ καὶ τοῦ Κ. Μητζοπούλου, καὶ οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν μὲ
τὰ παρ' αὐτοῦ σταλέντα κιβώτια. Ὡς καλῶς ἐνθυμηθῆμι μά-
λιστα τὰ κιβώτια αὐτῶν, παρεδόθησαν εἰς τὰς ἐνταῦθα Πρεσ-
βείας τῶν Κρατῶν ὅπου ἐπέμποντο, αἵτινες ἐρρόντισαν ἐπὶ
τὸ συμφερότερον περὶ τῆς ἀποστολῆς των.

Κατὰ τὸν ΔΚ Χελδράϊχ, λοιπὸν, 45 κιβώτια ἐν οἷς τὰ
τεταριγευμένα ἔντομα, ἐπέμποντο κατὰ χιλιάδας ! ἐν αἷς
αἱ φυτικαὶ ἀπολιθώσεις τῆς Κύμης ἐπέμποντο καθ' ἑκατομ-
τάδας ! ἐν οἷς τὰ δέρματα τῶν πτηνῶν (τὰ ὅποια Ἀναστά-

σιος Μόσχου· ὁ Πλακιώτης δὲν διετάριτεν ὡς πτηνὰ τετα-
ριχευμένα ! ἀλλ' ὡς πουλιὰ παστά !) ἐπέμποντο καθ' ὁ-
κάδας ! Τεσσαράκοντα πέντε, λέγω, κιβώτια, ἐν οἷς τὰ ἑξ
καὶ μεγάλα ἐκεῖνα τοῦ ταριχευτοῦ Γουκκιάρδη, τὰ ἐπιθεω-
ρηθέντα παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐπὶ παρουσίᾳ, καὶ ἐν
αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. ΦΟΝ Χελδράϊχ, ὅλα ταῦτα, μᾶς βε-
βαιῶσι, ὁ φιλαλήθης αὐτὸς κύριος, ὅτι εἶναι ἀθῶαι ἀποστο-
λαὶ γενόμεναι δι' ἐπιστημονικὸν σκοπὸν.

Καὶ ἔχει δίκαιον ! διότι τίς ἄλλος ἐπιστημονικώτερος
σκοπὸς διὰ τοὺς παντοιοτρόπως προσπαθοῦντας νὰ πληρώ-
σωσι τὸ κορβᾶνᾶν αὐτῶν, ἢ ἡ πλήρωσις τοῦ κορβᾶνᾶ αὐ-
τῶν ;

Ἀκούετε Ἕλληνες ; Τεσσαράκοντα πέντε κιβώτια πλή-
ρη φυσιογραφικῶν ἀντικειμένων ἀνακαλύπτονται ὅτι ἐστά-
λησαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν χωρὶς τὰ ἔχωμεν τὴν παρὰ ἀμικρὰν
εἰδῆσιν οἱ ἔφοροι τοῦ Μουσείου, καὶ μᾶς λέγουσιν, ὅτι ἐ-
στάλησαν δι' ἐπιστημονικὸν σκοπὸν ! Καὶ δὲν ἔρχεσθε νὰ
ιδῆτε ἐν ὅσα ἔχωμεν εἰς τὸ Μουσεῖον ἀρκοῦσι νὰ γερίσω-
σιν ἄλλα 45 κιβώτια ;

Ἀλλ' ἂς μὴ ματαιοπονῇ ὁ Κύριος ΦΟΝ Χελδράϊχ. Αἱ
κατατεθεῖσαι εἰς τὴν ἀνάκρισιν μαρτυρίαι συνδυαζόμεναι
μεταξὺ των ἐξηγοῦσι τὸν ἀληθῆ ἐπιστημονικὸν σκοπὸν δι' ὃν
ἐστέλλοντο τὰ φυσιογραφικὰ ἀντικείμενα εἰς τὸ ἐξωτερικόν.
Πληροφορῶ δὲ τὸν Κύριον ΔΕ Χελδράϊχ, ὅτι ἀνεκάλυψα
καὶ ἄλλας ἀποστολάς του, καὶ ὅτι ἔχω πάσας τὰς διασα-
φήσεις τῶν Τελωνείων εἰς χεῖράς μου ΕΠΙΚΕΚΥΡΩΜΕΝΑΣ
παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, ἃς θέλω παρουσιάσει εἰς τὸ
ὕπουργεῖον μόλις μοὶ ζητηθῶσιν.

Χάριν ὁμῶς ἀστεϊσμοῦ, (διότι τῇ ἀληθείᾳ ἀποβαίνει ἐν
τῇ συγχύσει τοῦ ἀστεϊράτατος ὁ γνωστὸς καὶ εἰς τὰ δύο ἡ-
μισφαίρια τῆς Ἑλπίδος σοφός) τοῦ κάμῳ μίαν ἀθωοτάτην
παρατήρησιν.

Τὰ ἑξ μεγάλα κιβώτια, τὰ ὅποια μόλις ἠδυνήθησαν διὰ
τὸ πολὺ βάρος των νὰ φορτώσωσιν ἐπὶ μεγάλων ἀμαξῶν,
καθὼς λέγουσιν οἱ αὐτόπται μάρτυρες, καὶ τὰ ὅποια ἔλα-
βεν ὁ ταριχευτὴς Γουκκιάρδης, ὡς γνωστὸν, ἑξ αὐτοῦ τοῦ
εἰχου τοῦ κυρίου ΦΟΝ Χελδράϊχ, καὶ διὰ τὰ ὅποια μᾶς
λέγει, ΟΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΗΤΗΤΑΙ ΠΑΡ ΑΥΤΟΥ ΛΟ

ΓΟΣ (sic!) διότι περιείχον τὰ πράγματα τοῦ Γουγκιάρδη! διατὶ ἐπέμφθησαν ἐν ὀνόματι τῆς ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ; Τί ἤθελε τὸ ὄνομα τοῦ Μουσείου διὰ τὰ πράγματα τοῦ Γουγκιάρδη; Καὶ δύνανται νὰ ὀνομασθῶσι πράγματα τοῦ Γουγκιάρδη τὰ πτηνὰ, τὰ φυτὰ, καὶ τὰ Πικερμιακὰ ὅστ᾽, διότι μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρχεν ἐν ξίφος καὶ ἐν τουφέκι δίκανον χαλασμένον;

Πρὸς φωτισμὸν περισσότερον τοῦ ἀνγχνώστου ἐπαναλαμβάνω πάλιν τὴν περὶ αὐτῶν διασάφησιν τοῦ Τελωνείου Ἀθηνῶν.

«Αὐξὼν ἀριθμὸς τοῦ Βιβλίου τῶν διασαφήσεων τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ τελωνείου Ἀθηνῶν 33.

»Αριθμὸς διασαφήσεως 54.

»Διὰ αὐτῆς ἐφόρτωσεν τὴν 31 Μαΐου ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ! ἐπὶ τοῦ διὰ ΓΕΝΟΒΑΝ ἀναχωροῦντος γαλλικοῦ ἀτμοκινήτου.

»Ἐξ, ἀρ. θ. 1—6 κιβώτια περιέχοντα φυτὰ ξηρὰ ἀξίας δραχ. 100.

»Ἐν τουφέκιον δίκανον χαλασμένον.

»Φυτὰ ξηρὰ ἀξίας δραχ. 100.

»Πουλιά βλασαμωμένα ἀξίας δρ. 300.

»Ὀρυκτὰ πέτρας, ἀξίας δραχ. 200.»

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 αὐγούστου 1865.

Ὁ ἀρχαιοφύλαξ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου

(Τ. Σ.) ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Ἐξήγησέ μας φιλληθῆσατε καὶ ἀφιλοκερδέστατε ΔΕ Χελδράϊχ, πῶς ἡ Διεύθυνσις τοῦ Μουσείου, χωρὶς νὰ ἔχωμεν εἰδησὶν τινα οἱ ἔφοροι, καὶ ὡς ὁ κύριος Μητσόπουλος ὁμολογεῖ, ἐπεμψεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ οἴκου σου μὲ τὸν Γουγκιάρδην, εἰς Γένεβαν, πουλιὰ βλασαμωμένα, φυτὰ, καὶ Πικερμιακὰ ὅστ᾽, τὰ ὅποια διὰ νὰ μὴν κάμουν κακὴν ἐντύπωσιν ἐγράφησαν ὀρυκταὶ πέτραι, μετὰ ξιφῶν καὶ τουφεκίων χαλασμένων! Καὶ δὲν εἶσαι ὑπεύθυνος σὺ, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ὁποίου, ἐγένετο ἡ ἐξαγωγή; Αἱ δὲ ἀσθενεῖς προφασιολογίαι σου, ὅτι ταῦτα ἦσαν πράγματα τοῦ ταριχευτοῦ (ὡς νὰ εἶχε δικαίωμα ὁ Γουγκιάρδης ν' ἀποστέλλῃ συλλογὰς, ἀφ' οὗ τοῦτο ῥητῶς ἀπηγορεύθη εἰς σὲ τὸν ἴδιον) τί ἄλλο ἀπο-

δεικνύουσιν, ἥ ὅτι ἀνεχόμενος ταύτην τὴν ἐκ τοῦ οἴκου σου γενομένην ἀποστολὴν, παρ' ὑπαλλήλου τοῦ Μουσείου, εἶσαι συνένοχος δι' αὐτήν, καὶ ὅτι, καὶ τὸ Μουσεῖον, καὶ τὸ ἐν τῷ οἴκῳ σου ἐπινοηθὲν δωμάτιον τοῦ ταριχευτοῦ οὐδὲν ἄλλο ἦσαν διὰ σέ, ἢ ἀποθήκη τῶν ἐμπορικῶν σου ἐπιχειρήσεων ; Ἀλλ' ἄς ἔλθω εἰς τοὺς σπόρους.

Σ' ἐρωτῶ ἀφιλοκερδέστατε ΦΟΝ Χελδράϊχ, σπουδάζων λέγεις, ὅτι δι' ἐπιστημονικὸν σκοπὸν, ὡς ἔφορος τοῦ Δενδροκομείου, ἢ ἐπιμελητῆς τοῦ Βοτανικοῦ κήπου, ἀπέστειλας τόσα κιβώτια σπόρων ;

Καὶ δὲν ἔπεμψες σὺ τὸν Ἀναστάσιον Μόσχον εἰς Πάτρας νὰ συλλέξῃ, καὶ δὲν σοὶ ἔφερεν αὐτός, ὑπὲρ τὰς 100 ὀκάδας καθαρὸν σπόρον ἐλάτης ἐκ τοῦ Παναχαϊκοῦ ;

Δὲν ἔπεμψες τὸν ἀρχικηπουρὸν τοῦ Δενδροκομείου Γεώργιον Βουλγαράκη, μετὰ πολλῶν ἐργατῶν εἰς Πάρνηθα, διὰ νὰ συλλέξωσι, καὶ σοὶ ἔφερον, μεγάλην ποσότητα σπόρων ἐλάτης ;

Δὲν ἔπεμψες τὸν Ἡλίαν Τρίλλην, μετὰ τὸ ταξείδιόν μου εἰς Βιτώλια τῆς Μακεδονίας, ἐφοδιάσας αὐτὸν δι' ἐγγράφου σου ἄνευ ἀριθμοῦ, ἀλλὰ φέροντος τὸν τίτλον τῆς Διευθύνσεως τοῦ Φυσιογραφικοῦ Μουσείου ! καὶ τὴν μεγάλην σφραγιδα αὐτοῦ ἐπὶ ἰσπανικοῦ κηροῦ ! ἄνευ γνώσεως οὐδενὸς τῶν ἐργῶν, διὰ νὰ συλλέξῃ, ὡς καὶ συνέλεξε, τοὺς σπόρους τῆς Πεύκης τοῦ Γρισεβαχίου, τῆς ὁποίας τὴν θέσιν ἐγὼ ἐξηκρίβωσα ; Τὸ ἐγγράφον δὲ τοῦτο συλληφθὲν παρ' ἐμοῦ διὰ τῆς ἀστυνομίας, δὲν κατετέθη εἰς τὴν ἀνάκρισιν ; Καὶ δὲν ἐπωλήθησαν ὀλίγοι κόκκοι τούτου τοῦ σπόρου παρὰ τῶν ἐν Γερμανίᾳ φυτεμπορικῶν καταστημάτων εἰς μεγίστην τιμὴν, διότι ἀκριβὰ ἐπωλήθησαν παρὰ σοῦ, ὡς μαρτυροῦσιν οἱ εἰς χεῖράς μου κατάλογοι τῶν καταστημάτων αὐτῶν ;

Ὅλα ταῦτα δι' ἐπιστημονικὸν σκοπὸν ἔκαμες ;

Δὲν ἐπώλησες σὺ ἐνταῦθα εἰς διαφόρους παρεπιδημοῦντας ἀξιοτίμους ξένους σπόρους ἐλάτης, ὡς μάρτυρες κατέθεσαν εἰς τὴν ἀνάκρισιν, πρὸς δραχ. 6 τὴν ὀκάν ! καὶ δὲν σοὶ παρήγγειλαν ὅτι ἡ τιμὴ εἶναι ὑπέρογκος, καὶ δὲν τοῖς συμφέρει νὰ ἀγοράσωσιν περισσότερον ;

Νομίζεις ὅτι ἀπεβίωσεν ὁ Ἀναστάσιος Μόσχος, ὅστις σοὶ ἔφερε τὰ χρήματα, καὶ οἱ ἀξιότιμοι ὑπάλληλοι τοῦ Γαλλικοῦ προξενείου οἵτινες τῷ τὰ ἐπλήρωσαν ;

Ὅς καὶ κυβέλας μελισσῶν τοῦ Ὑμηττοῦ δὲν ἔπειψας εἰς Γερμανίαν καὶ δὲν ἐπληρώθης περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους τούτου το ἀντίτιμον αὐτῶν παρὰ τοῦ ἀξιολύμου κυρίου Δεκόζη Βούρου ;

Τί ἀποδεικνύουσιν ὅλα ταῦτα ; Ἐπιστημονικὰς ἀνταλλαγὰς καὶ ἀποστολὰς, ἢ ἐμπορίων φυσιογραφικῶν ἀντικειμένων πρὸς πλήρωσιν τοῦ κορβανᾶ σου ;

Ιά.) Μετὰ τοῦ ἐμπορίου τῶν φυσιογραφικῶν ἀντικειμένων συνδέεται ἀδιασπᾶστως καὶ ἡ εἰς δύο μερίδας διαίρεσις τῶν Πικερμιακῶν ὁσῶν παρὰ τοῦ Γουκκιάρδη, ὧν τὰ μὲν ἐπέμποντο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, τὰ δὲ (καὶ ἦσαν ἡ μερίς τοῦ Λέοντος) εἰς τὸν οἶκον τοῦ κυρίου ΦΟΝ Χελδράιχ. Φυσικὸν πύρισμα ταύτης τῆς πατρικῆς προνοίας τοῦ Γουκκιάρδη ἦτον, τὰ ὅσα ἔλαβεν οὗτος ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Χελδράιχ κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του. Τὴν διαίρεσιν ταύτην τῶν κιβωτίων ἡρνήθη κατ' ἀρχὰς ὁ Χελδράιχ, λητμονήσας δὲ τί εἶπεν ἄλλοτε, δικαιολογεῖται σήμερον, λέγων.

« Πολλάκις μὲν αἱ ἄμαξαι αἱ φέρουσιν κιβώτια πλήρη ὀσῶν Πικερμίου στελλόμεναι παρὰ τοῦ ἐξωρύττοντος αὐτὰ Γουκκιάρδου ἔφθασαν εἰς Ἀθήνας νύκτα ὅτε ἦτον κλεισμένον τὸ Πανεπιστήμιον, ἐν τῷ ὁποίῳ τὸ Μουσεῖον, καὶ τούτου ἕνεκα ἐξεφορτόνοντο πρὸς ἀνησυχίαν τῆς οἰκογενείας μου ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, ἐν ᾗ καὶ τὸ δωμάτιον τῶν ἐργασιῶν τοῦ Μουσείου, ἀλλ' ὅμως μετεκομίζοντο πάλιν ἔπειτα ἐκ τοῦ δωματίου τούτου εἰς τὸ Μουσεῖον. »

Εὐγνωμονῶ καὶ διὰ τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην εἰς τὸν ΦΟΝ Χελδράιχ· ἀλλὰ τὸν ἐρωτῶ πότε τὸ Πανεπιστήμιον ἔμεινεν ἔρημον καὶ ἀκατοίκητον ; κατῴκουν εἰς αὐτὸ οἱ Κλητῆρες μέχρι ἐσχάτων, καὶ ἀναχωρησάντων τούτων δὲν διηνυκτέρευεν ἀπόσπασμα πυροσβέσων μέχρι πρωΐας ; δὲν κατοικεῖ καὶ δὲν κοιμᾶται πάντοτε ἐν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς, ὁ ὑπογραμματεὺς, καὶ ὑπρέτρια ἐπὶ ἔτη 14 ὑπηρετοῦσα ἐν αὐτῷ· ἀσφαλέστερα ἦσαν τὰ βαρέα κιβώτια, τὰ πλήρη ὀσῶν, εἰς τὴν οἰκίαν του, ἢ εἰς τὰς εὐρείας σοὰς καὶ τοὺς προδόμους τοῦ Πανεπιστημίου ; Ἦτον τὸ Πανεπιστήμιον πλησιέστερον εἰς τοὺς ἀμαξηλάτας, ἢ ὁ οἶκός του ; Ἐσύμφερε ν' ἀναχωρήσωσι περὶ δύσιν ἡλίου βαρέως φορτωμένα ἄμαξια ἐκ Πικερμίου, ἐν ᾗ ἡ ὁδὸς εἶναι ἀνώμαλος καὶ ὁ δονισμὸς τῶν ἀμαξῶν κινδυνώδης διὰ τὰ εὐ-

θραυστα ὀρυκτὰ ὅσα ; καὶ διατί, τέλος, ἀφ' οὗ ἅπαξ μόνον ἐρθασαν νύκτωρ τὰ πεμπόμενα καὶ κατετέθησαν εἰς τοῦ Πανεπιστημίου τὸν πρόδρομον χωρὶς νὰ πάθωσι τι, διατί, λέγω, τὰς λοιπὰς φορὰς διευθύνοντο εἰς τοῦ ἐπιμελητοῦ τὸν οἶκον ὅπου τὸ **Β Ε Π Ε Ι Ο Ν Α Ι Ο** τοῦ ταριχευτοῦ δωμάτιον ! Τί μῦθοι εἶναι αὐτοί ;

Τί ἀληθεία ἀπηύδησα καὶ ἀηδίασα συζητῶν πράγματα ἡλίου φανώτερα ! Καὶ εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχωσιν πολῖται Ἕλληνες κωφεύοντες εἰς τοιαῦτα προφανῇ μαρτυρία καὶ τυφλώττοντες εἰς τοιαύτας ἀταποδείκτους καταχρήσεις ;

Ἄλλ' ὁ κύριος ΔΕ Χελδράϊχ κάπως ἐπὶ τὸ Δημοσθενικώτερον ἀπεσιώπησεν, διατί δὲν ἐγένοντο ἐπὶ δημαπρατῖα μειοδοσίας τὰ ἐρμάρια τοῦ Μουσείου.

Ὁ Κύριος ΦΟΝ Χελδράϊχ δὲν μᾶς ἐδικαιολογήθη, διατί ἐν ᾧ πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ταριχεύῃ ὁ ταριχευτὴς Σχράδερος ἐν τῷ Μουσείῳ, αὐτὸς ἐξακολουθεῖ λαμβάνων δραχμὰς 30 κατὰ μῆνα, μέχρι σήμερον δι' ἐνοίκιον δωματίου ταριχευτοῦ ;

Ὁ κύριος ΦΟΝ Χελδράϊχ λησμονεῖ νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ἐὰν τῷ ἐγένετο ποτὲ κατ' οἶκον ἔρευνα παρὰ τῆς ἀστυνομίας δι' ὑπεξαίρεθέντα παρὰ τοῦ Γουγκιάρδου, ἢ ἄλλου ὅστ' αἱ Πικερμίου.

Ὁ κύριος ΔΕ Χελδράϊχ λησμονεῖ καὶ ἄλλα πολλὰ· ἀλλὰ δὲν πειράζει ! τὰ απέφυγε δια νὰ μὴ κάμῃ ὑγκωδέστερον το φυλλάδιόν του.

Δι' ἐν πρᾶγμα μόνον εὐγνωμονῶ εἰς τὸν Κύριον ΦΟΝ Χελδράϊχ, ἐὰν ἔχεται ἀληθείας, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ καταμνήσυς του ἐπὶ συκοφαντία ! Ἰσα ἴσα τοῦτο ἤθελα καὶ ἐγώ ! Εἰς τὴν συκοφαντίαν ἐπιτρέπεται πᾶσα ἀπόδειξις.

* Ἐν μάθημα πικρὸν ἔλαβον ἐκ τῆς ἐπιμονῆς μεθ' ἧς προστατεύεται ἡ κατάχρησις ἀπέναντι τῆς ψηλαφητῆς ἀληθείας· καὶ ἰδοὺ τὸ ἐπιμύθιον του.

« Ἐὰν ἴδω τὰς Ἀθήνας ὅλας καιόμενας ἐν τῷ μέλλοντι » καὶ δύνῃμαι δι' ὀλίγου σιέλου νὰ σβύσω τὴν πυρκαϊάν, νὰ μὴ πράξω τοῦτο, ἀλλ' ἀνάψας ἐξ αὐτῆς τὸ σιγάρων μου ν' ἀκολουθήσω συρίζων καὶ ἀδιάφορος τὸν δρόμον μου. »

Σῶζε, Θεέ, τὴν δυστυχῆ πατρίδα μου· καὶ τὸν βασιλέα της.

Υστερόγραφοι. Εἶπέ φίλε μου, ΦΟΝ Χελδράϊχ εἰς τὸν

προστάτην σου Κ. Λεβίδην, ὅτι μ' ὅσας ἐκτοξεύσῃ κατ' ἐμοῦ
βρωμεράς ὕβρεις δὲν θέλει κατορθώσει ποτὲ νὰ μὲ κάμῃ νὰ
θυμώσω. Εἶμαι ἀναίσθητος εἰς τὰ κακά, ὅσον αὐτὸς εἶναι
εἰς τὰ καλὰ. Πᾶσα δὲ ἀπάντησίς μου πρὸς αὐτὸν εἶναι τιμὴ
τὴν ὁποίαν διὰ τὴν ὥρην φιλαργυρεύομαι νὰ τῷ ἐπιδαφιλεύ-
σω. Στεῖλλέ μου καὶ μερικὰ φυλλάδιά σου νὰ διανεμηθῶσι
μετὰ τοῦ ἰδικοῦ μου.

Θ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023167

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ